

Język polski

WYMAGANIA EDUKACYJNE KLASA 4.

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny do podręcznika

NOWE Słowa na start! dla kl 4 szkoły podstawowej.

Zgodne z Podstawą programową przedmiotu język polski II etap edukacyjny: klasy IV-VIII oraz z Treściami nauczania – wymaganiami szczegółowymi dla klas IV-VI.

W wymaganiach uwzględniana jest również znajomość całości treści lektur, które nie występują w podręczniku(bądź też występują, ale we fragmentach) . W klasie IV są to następujące pozycje :

1. J. Brzechwa, *Akademia pana Kleksa*,
2. R.Goscinnny, *J. Sempe, Mikołajek*
3. J.Christa, *Kajko i Kokosz. Szkoła latania*
4. C.Collodi, *Pinokio*

Zgodnie ze wskazaniem zawartym w podstawie programowej przedmiotu język polski: *Rozwijanie zainteresowania kulturą w środowisku lokalnym i potrzeby uczestnictwa w wydarzeniach kulturalnych* będą także stworzone możliwości uczestniczenia w innych formach tekstów kultury: filmy, koncerty, wystawy itp.

Formy wypowiedzi pisemnej wprowadzane w klasie IV:

Pierwsze półrocze: życzenia lub pozdrowienia, list, notatka, opis postaci i przedmiotu, plan wydarzeń;

Drugie półrocze: zaproszenie, opowiadanie i opowiadanie z dialogiem, podziękowanie, ogłoszenie.

I półrocze

CELUJĄCA:

Uczeń:

- opanował umiejętności zapisane w podstawie programowej,
- samodzielnie rozwiązuje problemy i ćwiczenia o dużym stopniu trudności,
- czyta ze zrozumieniem teksty kultury przewidziane w programie, potrafi analizować i interpretować je w sposób pogłębiony i wnikliwy, posługując się terminologią z podstawy programowej,

*posługuje się bogatym i różnorodnym słownictwem oraz poprawnym językiem zarówno w mowie, jak i w piśmie,

- aktywnie uczestniczy w lekcjach (pełni funkcję asystenta nauczyciela) i zajęciach pozalekcyjnych,
- z powodzeniem bierze udział w konkursach tematycznie związanych z językiem polskim,
- tworzy wypowiedzi pisemne zgodnie z wyznacznikami gatunkowymi, poprawne pod względem kompozycji, spójności wypowiedzi, językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym,
- odznacza się samodzielnością i dojrzałością sądów,
- wzorowo wykonuje prace domowe i zadania dodatkowe,
- współpracuje w zespole, często odgrywając rolę lidera,
- wykorzystuje wiedzę, umiejętności i zdolności twórcze (kreatywność) przy odbiorze i analizie tekstów oraz tworzeniu wypowiedzi.

OCENA BARDZO DOBRA:

Kształcenie literackie i kulturowe:

Samodzielnie i w sposób wyczerpujący omawia elementy świata przedstawionego. Charakteryzuje podmiot liryczny, narratora i bohaterów czytanych utworów, odwołując się do tekstu. Zna i rozpoznaje w tekście literackim: epitet, uosobienie, ożywienie, porównanie, zgrubienie, zdrobnienie, rozpoznaje elementy rytmizujące wypowiedź: wers, strofę, rytm, refren, liczbę zgłosek w wersie, samodzielnie i w sposób wyczerpujący opowiada o wydarzeniach fabuły oraz ustala kolejność zdarzeń i rozumie ich wzajemną zależność. Wskazuje w utworze bohaterów i określa ich cechy, uzasadnia je posługując się tekstem. Określa tematykę, problematykę oraz główną myśl utworu, potrafi nazwać wrażenia, jakie w nim wywołuje czytany tekst, określa doświadczenia bohaterów literackich i porównuje je z własnymi. Przedstawia własne zrozumienie utworu i je uzasadnia. Wyraża i uzasadnia, powołując się na tekst, własny sąd o bohaterach i zdarzeniach. Bezbłędnie wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera. Sprawnie posługując się czytanim tekstem, wyszukuje w nim informacje wyrażone wprost i pośrednio, dostrzega relacje między częściami wypowiedzi: tytuł, podtytuł, wstęp, rozwinięcie, zakończenie). Wyczerpująco opowiada o wydarzeniach fabuły oraz ustala kolejność zdarzeń i rozumie ich wzajemną zależność. Odróżnia zawarte w tekście informacje ważne od drugorzędnych. Rozpoznaje czytany utwór jako opowiadanie, legendę i rozpoznaje ich cechy gatunkowe. Odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze. Odróżnia tekst informacyjny, publicystyczny i reklamowy. Wygłasza z pamięci tekst, ze zrozumieniem oraz odpowiednią intonacją, dykcją, właściwym akcentowaniem, z odpowiednim napięciem emocjonalnym, z następstwem pauz. Doskonali technikę głośnego i cichego czytania.

Kształcenie językowe:

Identyfikuje tekst jako komunikat, identyfikuje nadawcę i odbiorcę wypowiedzi. Potrafi nazwać sytuację komunikacyjną i rozumie jej wpływ na kształt wypowiedzi. Rozpoznaje znaczenie niewerbalnych środków komunikacji (gest, mimika, mowa ciała), rozumie i bezbłędnie stosuje pojęcia: głoska, litera, sylaba. Rozpoznaje typy wypowiedzeń, uwzględniając typ wypowiedzi: oznajmujące, rozkazujące, pytające – rozumie ich funkcje i prawidłowo je stosuje. Rozpoznaje w wypowiedziach części mowy: rzeczownik, czasownik, przymiotnik, , przysłówki, przymimek, wyrażenie przymikowe, spójnik – określa ich funkcje w tekście, odróżnia części mowy odmienne od części mowy nieodmiennych. Stosuje intonację poprawną ze względu na cel wypowiedzi. Bezbłędnie rozpoznaje formy przypadka, liczby, rodzaju gramatycznego rzeczownika i przymiotnika, potrafi stopniować przymiotniki i

przysłówki, rozumie rolę poznanych części mowy w wypowiedziach oraz prawidłowo używa ich we własnych tekstach. Identyfikuje synonimy, rozróżnia ich funkcję w tekście oraz prawidłowe własnych wypowiedziach. Dostrzega rolę czasownika w wypowiedzi, bezbłędnie rozpoznaje nieosobowe formy czasownika zakończone na -no, -to oraz konstrukcje z *się*, rozumie ich znaczenie w wypowiedzeniu oraz funkcje w tekście. Rozpoznaje formy liczby, osoby, czasu czasownika oraz określa ich funkcje w wypowiedzi. Pisze poprawnie pod względem ortograficznym (sporadycznie jedynie popełnia błędy), stosuje poznane zasady pisowni (*ó-u, rz – ż, ch-h, pisownia nie z poznanymi częściami mowy, q, ę, -om, -on, -en, -em, pisownia dużą i małą literą nazw własnych*) oraz poznane wyjątki

Tworzenie wypowiedzi:

Poprawnie używa znaków interpunkcyjnych: kropki, znaku wykrzyknika, znaku zapytania, przecinka, dwukropka, wielokropka, myślnika, cudzysłowu; tworzy logiczną, semantycznie pełną i wyczerpującą wypowiedź, stosując odpowiednią kompozycję i układ graficzny właściwy dla danej formy gatunkowej, rozumie rolę akapitów w tworzeniu całości myślowej wypowiedzi. Zna zasady budowania akapitów i prawidłowo je stosuje, tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: list, życzenia., opis postaci, przedmiotu, notatka, plan odtwórczy tekstu. Doskonali różne formy zapisywania informacji. Recytuje teksty z pamięci z odpowiednią interpretacją, dykcją i operowaniem głosem.

Samokształcenie:

Potrafi posługiwać się słownikiem języka polskiego i słownikiem ortograficznym. Zwraca uwagę na typy definicji słownikowych i określa ich swoistość. Zna i prawidłowo stosuje zasady korzystania ze zbiorów bibliotecznych. Rozwija umiejętności efektywnego posługiwania się technologią informacyjną i wykorzystuje te umiejętności do prezentowania własnych zainteresowań. Korzysta z wiadomości z różnych źródeł, dokonuje selekcji informacji. Poznaje życie kulturalne swojego regionu.

OCENA DOBRA:

Kształcenie literackie i kulturowe:

Samodzielnie i na ogół wyczerpująco omawia elementy świata przedstawionego. Zazwyczaj prawidłowo charakteryzuje podmiot liryczny, narratora i bohaterów czytanych utworów, odwołując się do tekstu. Zna i w większości przykładów rozpoznaje w tekście literackim: epitet, uosobienie, ożywienie, porównanie, zgrubienie, zdrobnienie, rozpoznaje elementy rytmizujące wypowiedź: wers, strofę, rytm, refren, liczbę zgłosek w wersie. Samodzielnie opowiada o wydarzeniach fabuły oraz ustala kolejność zdarzeń, wskazuje w utworze bohaterów i określa ich cechy, uzasadnia je posługując się tekstem. Na ogół poprawnie określa tematykę, problematykę oraz główną myśl utworu. Potrafi nazwać wrażenia, jakie w nim wywołuje czytany tekst. Potrafi określić najistotniejsze doświadczenia bohaterów literackich i porównać je z własnymi. Przedstawia własne zrozumienie utworu i na ogół wyczerpująco je uzasadnia. Wyraża i uzasadnia własny sąd o bohaterach i zdarzeniach, wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera. Dość sprawnie posługując się czytany tekst, wyszukuje w nim informacje wyrażone wprost i pośrednio. Na ogół poprawnie dostrzega relacje między częściami wypowiedzi: tytuł, podtytuł, wstęp, rozwinięcie, zakończenie. W większości przykładów odróżnia zawarte w tekście informacje ważne od drugorzędnych. Rozpoznaje czytany utwór jako opowiadanie, legendę i rozpoznaje ich cechy gatunkowe. Odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze. Odróżnia podstawowe funkcje tekstu informacyjnego, publicystycznego i reklamowego.

Wygłasza z pamięci tekst, ze zrozumieniem oraz w przeważającej części z odpowiednią intonacją, dykcją, właściwym akcentowaniem, z odpowiednim napięciem emocjonalnym, z następstwem pauz. Doskonali technikę głośnego i cichego czytania, choć zdarzają mu się nieliczne i mało znaczące pomyłki.

Kształcenie językowe:

Identyfikuje tekst jako komunikat, identyfikuje nadawcę i odbiorcę wypowiedzi, na ogół poprawnie potrafi nazwać sytuację komunikacyjną i rozumie jej wpływ na kształt wypowiedzi. Rozpoznaje znaczenie niewerbalnych środków komunikacji (gest, mimika, mowa ciała), rozumie i na ogół poprawnie stosuje pojęcia: głoska, litera, sylaba, rozpoznaje typy wypowiedzi, uwzględniając typ wypowiedzi: oznajmujące, rozkazujące, pytające – rozumie ich funkcje i w większości przykładów prawidłowo je stosuje. Na ogół prawidłowo rozpoznaje w wypowiedziach części mowy: rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki, przyimek, wyrażenie przymkowe, spójnik – określa ich funkcje w tekście. Odróżnia części mowy odmienne od części mowy nieodmiennych, na ogół stosuje intonację poprawną ze względu na cel wypowiedzi. W większości przykładów rozpoznaje formy przypadku, liczby, rodzaju gramatycznego rzeczownika i przymiotnika, potrafi stopniować przymiotniki i przysłówki. Rozumie rolę poznanych części mowy w wypowiedziach oraz potrafi prawidłowo używać ich we własnych tekstach. Identyfikuje synonimy, rozróżnia ich funkcję w tekście oraz stara się prawidłowo je stosować we własnych wypowiedziach. Dostrzega rolę czasownika w wypowiedzi, rozpoznaje nieosobowe formy czasownika zakończone na -no, -to oraz konstrukcje z *się*, rozumie ich znaczenie w wypowiedzeniu oraz funkcje w tekście. W większości przykładów rozpoznaje formy liczby, osoby, czasu czasownika oraz określa ich funkcje w wypowiedzi. Pojawiające się błędy potrafi sam skorygować. Wykazuje starania o poprawny zapis pod względem ortograficznym (poprawia błędy o niewielkim nasileniu), stara się stosować poznane zasady pisowni (*ó-u, rz – ż, ch-h, pisownia nie z poznanymi częściami mowy, q, ę, -om, -on, -en, -em, pisownia dużą i małą literą nazw własnych*)

Tworzenie wypowiedzi:

Na ogół poprawnie używa znaków interpunkcyjnych: kropki, znaku wykrzyknika, znaku zapytania, przecinka, dwukropka, wielokropka, myślnika, cudzysłowu. Tworzy logiczną, semantycznie pełną i wyczerpującą wypowiedź, stosując odpowiednią kompozycję i układ graficzny właściwy dla danej formy gatunkowej (pojawiające się błędy kompozycyjne, językowe, interpunkcyjne nie przekreślają wysiłku, który włożył w stworzenie wypowiedzi). Zna rolę akapitów w tworzeniu całości myślowej wypowiedzi. Zna zasady budowania akapitów i stara się prawidłowo je stosować. Tworzy w przeważającej części spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: list, życzenia, opis postaci, przedmiotu, notatka, plan odtwórczy tekstu. Doskonali różne formy zapisywania informacji. Bezbłędnie recytuje teksty z pamięci.

Samokształcenie:

Zna zasady prawidłowego posługiwania się słownikiem języka polskiego i słownikiem ortograficznym i na ogół poprawnie je stosuje. Zwraca uwagę na typy definicji słownikowych i w większości przykładów określa ich swoistość. Zna i na ogół prawidłowo stosuje zasady korzystania ze zbiorów bibliotecznych. Stara się rozwija

umiejętności efektywnego posługiwania się technologią informacyjną i wykorzystywać te umiejętności do prezentowania własnych zainteresowań. Korzysta z wiadomości z różnych źródeł, stara się dokonać selekcji informacji. Poznaje życie kulturalne swojego regionu.

OCENA DOSTATECZNA:

Kształcenie literackie

i kulturowe:

Omawia niektóre z elementów świata przedstawionego. Rozpoznaje podmiot liryczny, narratora i bohaterów czytanych utworów. Zna i w części przykładów rozpoznaje w tekście literackim: epitet, uosobienie, ożywienie, porównanie, zgrubienie, zdrobnienie, rozpoznaje niektóre z elementów rytmizujących wypowiedź: wers, strofę, rytm, refren, liczbę zgłosek w wersie. Opowiada o najważniejszych wydarzeniach fabuły oraz ustala kolejność zdarzeń, wskazuje w utworze najważniejszych bohaterów i z niewielką pomocą określa ich cechy. Próbuje je uzasadnić. Zna główną myśl utworu. Potrafi nazwać wrażenia, jakie w nim wywołuje czytany tekst. Tworząc zrozumiałą wypowiedź, próbuje porównać doświadczenia bohaterów literackich z własnymi. W prostych słowach próbuje przedstawić własne zrozumienie utworu oraz wyrazić własny sąd o bohaterach i zdarzeniach. Wskazuje podstawowe wartości w utworze. Posługując się wskazanym fragmentem, wyszukuje w nim informacje wyrażone wprost i, w najprostszych przykładach, pośrednio. Dostrzega relacje między niektórymi częściami wypowiedzi: tytuł, podtytuł, wstęp, rozwinięcie, zakończenie. Podejmuje próby odróżnienia zawartych w tekście informacji ważnych od drugorzędnych. Rozpoznaje czytany utwór jako opowiadanie, legendę i rozpoznaje ich podstawowe cechy gatunkowe. Odróżnia dialog od monologu. Wygłasza z pamięci tekst (popołniając nieliczne błędy), ze zrozumieniem oraz podejmując próby odpowiedniej intonacji, dykcji, właściwego akcentowania, następstwa pauz. Stara się doskonalić technikę głośnego i cichego czytania, choć zdarzają mu się pomyłki.

Kształcenie językowe:

Identyfikuje tekst jako komunikat, identyfikuje nadawcę i odbiorcę wypowiedzi. Rozpoznaje podstawowe znaczenie niewerbalnych środków komunikacji (gest, mimika, mowa ciała), rozumie i w części przykładów poprawnie stosuje pojęcia: głoska, litera, sylaba. Na prostych przykładach rozpoznaje typy wypowiedzi, uwzględniając typ wypowiedzi: oznajmujące, rozkazujące, pytające – rozumie ich funkcje i przynajmniej w części przykładów prawidłowo je stosuje. Na prostych przykładach rozpoznaje w wypowiedziach części mowy: rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki, przymimek, wyrażenie przymikowe, spójnik – określa ich podstawowe funkcje w tekście. Odróżnia części mowy odmienne od części mowy nieodmiennych. W prostych przykładach rozpoznaje formy przypadka, liczby, rodzaju gramatycznego rzeczownika i przymiotnika, potrafi stopniować regularnie przymiotniki i przysłówki. Identyfikuje synonimy, rozróżnia ich funkcję w wypowiedziach. Rozpoznaje nieosobowe formy czasownika zakończone na -no, -to oraz konstrukcje z *się*. W prostych przykładach rozpoznaje formy liczby, osoby, czasu czasownika oraz z pomocą nauczyciela określa ich funkcje w wypowiedzi. Wykazuje starania o poprawny zapis pod względem ortograficznym (popołnia błędy o umiarkowanym nasileniu), stara się stosować podstawowe z poznanych zasad pisowni (*ó-u, rz – ż, ch-h, pisownia nie z poznanymi częściami mowy, q, ę, -om, -on, -en, -em, pisownia dużą i małą literą nazw własnych*

Tworzenie wypowiedzi:

Popołnia błędy w poprawnym użyciu znaków interpunkcyjnych: kropki, znaku wykrzyknika, znaku zapytania, przecinka, dwukropka, wielokropka, myślnika, cudzysłowu, ale zna podstawowe zasady ich stosowania. Tworzy w przeważającej części pracy logiczną wypowiedź, podejmując starania o odpowiednią kompozycję i układ graficzny właściwy dla danej formy gatunkowej (pojawiające się błędy kompozycyjne, językowe, interpunkcyjne nie przekreślają wysiłku, który włożył w stworzenie wypowiedzi). Zna rolę akapitów w tworzeniu całości myślowej wypowiedzi, ale nie stosuje tej wiedzy

konsekwentnie. Tworzy wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: list, życzenia, opis, opis postaci, przedmiotu, notatka, plan odtwórczy tekstu., jednak popełnia błędy w zakresie wyczerpującego ujęcia treści, kompozycji, języka, ortografii, interpunkcji. Zna i stara się stosować różne formy zapisywania informacji. Kształci umiejętność wygłaszania tekstów z pamięci.

Samokształcenie:

Zna zasady prawidłowego posługiwania się słownikiem języka polskiego i słownikiem ortograficznym i z niewielką pomocą poprawnie je stosuje. Zna niektóre z typów definicji słownikowych. Zna i na z niewielką pomocą prawidłowo stosuje zasady korzystania ze zbiorów bibliotecznych. Stara się rozwijać umiejętności efektywnego posługiwania się technologią informacyjną i próbuje wykorzystywać te umiejętności do prezentowania własnych zainteresowań. Korzysta z wiadomości z różnych źródeł.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA:

Kształcenie literackie i kulturowe:

Omawia podstawowe z elementów świata przedstawionego, zna i w najprostszych przykładach rozpoznaje w tekście literackim: epitet, porównanie, zgrubienie, zdrobnienie, rozpoznaje nieliczne z elementów rytmizujących wypowiedź: wers, strofę, rytm, refren, liczbę zgłosek w wersie. Z pomocą nauczyciela opowiada o najważniejszych wydarzeniach fabuły, wskazuje w utworze najważniejszych bohaterów i z pomocą określa ich cechy. Tworząc komunikatywną wypowiedź, próbuje porównać doświadczenia bohaterów literackich z własnymi. W najprostszych tekstach próbuje wyrazić własny sąd o bohaterach i zdarzeniach. Posługując się wskazanym fragmentem, wyszukuje w nim informacje wyrażone wprost. Dostrzega relacje między niektórymi częściami wypowiedzi: tytuł, podtytuł, wstęp, rozwinięcie, zakończenie. Rozpoznaje czytany utwór jako opowiadanie, legendę i rozpoznaje ich niektóre cechy gatunkowe. Z pomocą nauczyciela wskazuje różnice między dialogiem i monologiem. Wygłasza z pamięci tekst (popełniając błędy). Stara się doskonalić technikę głośnego i cichego czytania, choć zdarzają mu się liczne pomyłki.

Kształcenie językowe:

Identyfikuje tekst jako komunikat. Rozumie podstawowe znaczenie niewerbalnych środków komunikacji (gest, mimika, mowa ciała – na wyrazistych przykładach). Rozumie i w najprostszych z przykładów poprawnie stosuje pojęcia: głoska, litera, sylaba. Pracując na najprostszych przykładach rozpoznaje typy wypowiedzi, uwzględniając typ wypowiedzi: oznajmujące, rozkazujące. Z pomocą nauczyciela rozpoznaje w wypowiedziach części mowy: rzeczownik, czasownik, przymiotnik, przysłówki, przymimek, spójnik – określa ich podstawowe funkcje w tekście. W najprostszych przykładach rozpoznaje formy liczby, rodzaju gramatycznego rzeczownika i przymiotnika, próbuje stopniować regularnie przymiotniki i przysłówki. Zna nazwy przypadków i pytań o nie. W prostych przykładach rozpoznaje formy liczby, osoby, czasu czasownika. W dyktandach, pracach pisemnych popełnia błędy o znacznym nasileniu), stara się stosować podstawowe z poznanych zasad pisowni (*ó-u, rz-ż, ch-h, pisownia nie z poznanymi częściami mowy, q, ę, -om, -on, -en, -em, pisownia dużą i małą literą nazw własnych*) w często spotykanych przykładach.

Tworzenie wypowiedzi:

Popelnia liczne błędy w poprawnym użyciu znaków interpunkcyjnych: kropki, znaku wykrzyknika, znaku zapytania, przecinka, dwukropka, wielokropka, myślnika, cudzysłowu, ale zna niektóre z zasad ich stosowania. Tworzy pracę zgodną z tematem, popelnia jednak błędy w zakresie kompozycji i układu graficznego właściwy dla danej formy gatunkowej (pojawiające się liczne błędy kompozycyjne, językowe, interpunkcyjne nie przekreślają wysiłku, który włożył w stworzenie wypowiedzi). Zna rolę akapitów w tworzeniu całości myślowej wypowiedzi, ale nie stosuje tej wiedzy w praktyce. Tworzy wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: list, życzenia, opis postaci, przedmiotu, notatka, plan odtwórczy tekstu., jednak popelnia liczne błędy w zakresie wyczerpującego ujęcia treści, kompozycji, języka, ortografii, interpunkcji. Zna różne formy zapisywania informacji. Z pomocą nauczyciela recytuje teksty z pamięci.

Samokształcenie:

Zna zasady prawidłowego posługiwania się słownikiem języka polskiego i słownikiem ortograficznym i z niewielką pomocą poprawnie je stosuje. Zna niektóre z typów definicji słownikowych. Zna i na z niewielką pomocą prawidłowo stosuje zasady korzystania ze zbiorów bibliotecznych. Stara się rozwijać umiejętności efektywnego posługiwania się technologią informacyjną i próbuje wykorzystywać te umiejętności do prezentowania własnych zainteresowań. Korzysta z wiadomości z różnych źródeł.

II półrocze

CELUJĄCA:

Uczeń:

- opanował umiejętności zapisane w podstawie programowej,
- samodzielnie rozwiązuje problemy i ćwiczenia o dużym stopniu trudności,
- czyta ze zrozumieniem teksty kultury przewidziane w programie, potrafi analizować i interpretować je w sposób pogłębiony i wnikliwy, posługując się terminologią z podstawy programowej,

*posługuje się bogatym i różnorodnym słownictwem oraz poprawnym językiem zarówno w mowie, jak i w piśmie,

- aktywnie uczestniczy w lekcjach (pełni funkcję asystenta nauczyciela) i zajęciach pozalekcyjnych,
- z powodzeniem bierze udział w konkursach tematycznie związanych z językiem polskim,
- tworzy wypowiedzi pisemne zgodnie z wyznacznikami gatunkowymi, poprawne pod względem kompozycji, spójności wypowiedzi, językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym,
- odznacza się samodzielnością i dojrzałością sądów,
- wzorowo wykonuje prace domowe i zadania dodatkowe,
- współpracuje w zespole, często odgrywając rolę lidera,
- wykorzystuje wiedzę, umiejętności i zdolności twórcze (kreatywność) przy odbiorze i analizie tekstów oraz tworzeniu wypowiedzi.

Bardzo dobra:

Kształcenie literackie i kulturowe:

Bezbłędnie rozróżnia i wyjaśnia elementy realistyczne i fantastyczne w utworach, podając przykłady, rozpoznaje czytany utwór jako legendę, baśń oraz wskazuje jego cechy gatunkowe. Rozumie swoistość tekstów kultury przynależnych do literatury, teatru, filmu i potrafi ją wyczerpująco omówić. Wyodrębnia elementy składające się na spektakl teatralny (gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakterystyka, kostiumy, rekwizyty, muzyka) oraz dzieło filmowe i telewizyjne (scenariusz, reżyseria, ujęcie, gra aktorska, muzyka), wskazuje cechy charakterystyczne dla przekazów audiowizualnych. Wyodrębnia obrazy poetyckie. W sposób wyczerpujący objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne w utworach literackich. Wyczerpująco charakteryzuje komiks jako tekst kultury i wskazuje jego cechy.

Kształcenie językowe:

Nazywa poznane części zdania i rozpoznaje ich funkcje składniowe. Rozpoznaje w tekście typy wypowiedzi: zdanie, równoważnik zdania, zdanie pojedyncze i złożone, zdanie rozwinięte i nierozwinięte, rozumie ich funkcje i potrafi zastosować je w praktyce językowej. Przekształca konstrukcje składniowe: zdanie w równoważnik zdania i odwrotnie, zdanie pojedyncze w złożone i odwrotnie. Rozróżnia antonimy i rozumie ich funkcję w tekście, stosuje je świadomie we własnych wypowiedziach.

Tworzenie wypowiedzi:

Sprawnie tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opowiadanie, zaproszenie, tworzy opowiadanie związane z treścią utworu – np. dalsze losy bohatera, popełniając sporadycznie błędy (ort., intrep., język), potrafi skomponować początek i zakończenie opowiadania na podstawie fragmentu tekstu lub ilustracji.

Samokształcenie:

Korzysta ze słowników ogólnych języka polskiego, korzysta z informacji zawartych w źródłach, gromadzi wiadomości, samodzielnie selekcjonuje informacje.

Dobra:

Kształcenie literackie i kulturowe:

Rozróżnia i wyjaśnia elementy realistyczne i fantastyczne w utworach, podając przykłady. Rozpoznaje czytany utwór jako legendę, baśń oraz wskazuje większość jego cech gatunkowych. Rozumie swoistość większości tekstów kultury przynależnych do literatury, teatru, filmu i potrafi ją omówić. Na ogół prawidłowo wyodrębnia elementy składające się na spektakl teatralny (gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakterystyka, kostiumy, rekwizyty, muzyka) oraz dzieło filmowe i telewizyjne (scenariusz, reżyseria, ujęcie, gra aktorska, muzyka), wskazuje większość cech charakterystycznych dla przekazów audiowizualnych. Wyodrębnia obrazy poetyckie. Objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne w utworach literackich. Charakteryzuje komiks jako tekst kultury i wskazuje jego cechy.

Kształcenie językowe:

Nazywa poznane części zdania i na ogół prawidłowo rozpoznaje ich funkcje składniowe. Rozpoznaje w tekście typy wypowiedzi: zdanie, równoważnik zdania, zdanie pojedyncze i złożone, zdanie rozwinięte i nierozwinięte (w większości przykładów), rozumie ich funkcje i zazwyczaj potrafi zastosować je w praktyce językowej. Przekształca konstrukcje składniowe: zdanie w równoważnik zdania i odwrotnie, zdanie pojedyncze w złożone i odwrotnie – w większości przykładów. Rozróżnia antonimy i zazwyczaj rozumie ich funkcję w tekście, stara się stosować je świadomie we własnych wypowiedziach.

Tworzenie wypowiedzi:

Stara się tworzy

spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opowiadanie, zaproszenie, tworzy opowiadanie związane z treścią utworu – np. dalsze losy bohatera, popełniając nieliczne błędy (ort., intrep., język), potrafi skomponować początek i zakończenie opowiadania podstawie fragmentu tekstu lub ilustracji

Samokształcenie:

Na ogół samodzielnie korzysta ze słowników ogólnych języka polskiego oraz z informacji zawartych w źródłach, gromadzi wiadomości, selekcjonuje informacje.

Dostateczna:

Kształcenie literackie i kulturowe:

Z niewielką pomocą rozróżnia i wyjaśnia elementy realistyczne i fantastyczne w utworach, podając proste przykłady. Rozpoznaje czytany utwór jako legendę, baśń oraz wskazuje niektóre z jego cech gatunkowych. Rozumie swoistość większości tekstów kultury przynależnych do literatury, teatru, filmu. Prawidłowo wyodrębnia niektóre z elementów składających się na spektakl teatralny (gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakterystyka, kostiumy, rekwizyty, muzyka) oraz dzieło filmowe i telewizyjne (scenariusz, reżyseria, ujęcie, gra aktorska, muzyka), wskazuje niektóre z cech charakterystycznych dla przekazów audiowizualnych. Stara się wyodrębnić obrazy poetyckie. Objaśnia znaczenia dosłowne i stara się objaśnić znaczenia przenośne w utworach literackich. Wie, co to jest komiks i wskazuje niektóre jego cechy.

Kształcenie językowe:

Nazywa poznane części zdania i na prostych przykładach rozpoznaje ich funkcje składniowe. Rozpoznaje w tekście typy wypowiedzi: zdanie, równoważnik zdania, zdanie pojedyncze i złożone, zdanie rozwinięte i nierozwinięte (jednak w niektórych przykładach popełnia błędy), omawia ich funkcje i próbuje świadomie zastosować je w praktyce językowej. Z pomocą nauczyciela przekształca konstrukcje składniowe: zdanie w równoważnik zdania i odwrotnie, zdanie pojedyncze w złożone i odwrotnie.

Na prostych przykładach rozróżnia antonimy i omawia ich rolę w tekście.

Tworzenie wypowiedzi:

Stara się tworzyć spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opowiadanie, zaproszenie, tworzy opowiadanie związane z treścią utworu – np. dalsze losy bohatera, popełniając błędy (ort., intrep., język) o umiarkowanym nasileniu. Z niewielką pomocą potrafi skomponować początek i zakończenie opowiadania podstawie fragmentu tekstu lub ilustracji.

Samokształcenie:

Z niewielką pomocą korzysta ze słowników ogólnych języka polskiego oraz z informacji zawartych w źródłach, stara się selekcjonować informacje.

Dopuszczająca:

Kształcenie literackie i kulturowe:

Z pomocą nauczyciela rozróżnia i wyjaśnia elementy realistyczne i fantastyczne w utworach. Rozpoznaje legendę, baśń oraz wskazuje podstawowe z jego cech gatunkowych. Prawidłowo wyodrębnia nieliczne z elementów składających się na spektakl teatralny (gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakterystyka, kostiumy, rekwizyty, muzyka) oraz dzieło filmowe i telewizyjne (scenariusz, reżyseria, ujęcie, gra aktorska, muzyka). Z pomocą nauczyciela stara się wyodrębnić obrazy poetyckie. Objaśnia znaczenia dosłowne i z pomocą stara się objaśnić proste znaczenia przenośne w utworach literackich. Identyfikuje komiks.

Kształcenie językowe:

Nazywa poznane części zdania, pracując na najprostszych przykładach. Rozpoznaje w tekście typy wypowiedzi: zdanie, równoważnik zdania, zdanie pojedyncze i złożone, zdanie rozwinięte i nierozwinięte, pracując z pomocą nauczyciela próbuje omówić ich podstawowe funkcje. Wie, co to są antonimy, podaje najprostsze przykłady.

Tworzenie wypowiedzi:

Tworzy wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opowiadanie, zaproszenie, nawiązuje do przeczytanej lektury, tworząc opowiadanie związane z treścią utworu – np. dalsze losy bohatera, popełniając jednak błędy (kompozycja, ort., interpunkcja., język) o znacznym nasileniu. Z pomocą nauczyciela potrafi skomponować początek i zakończenie opowiadania podstawie fragmentu tekstu lub ilustracji.

Samokształcenie:

Przy pomocy nauczyciela korzysta ze słowników ogólnych języka polskiego oraz z informacji zawartych w źródłach.

Niedostateczna:

Uczeń:

- Nie opanował nawet podstawowych wiadomości, ma bardzo duże braki w wiedzy i umiejętnościach z zakresu podstawy programowej
- Ma kłopoty z techniką czytania
- Nie odnajduje w tekście informacji podanych wprost, nie rozumie dosłownego znaczenia wielu wyrazów w tekstach dostosowanych do poziomu edukacyjnego
- Nie wykonuje zadań ani poleceń nauczyciela
- Nie angażuje się w pracę grupy.